

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313202391
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313202391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Meštríka a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľa T. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. B. W. XXX proti odporcom v rade 1/ T. Y., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XX, O., zastúpenej matkou Q. Y., nar. X. XX. XXXX, bytom Z. XX, O., v rade 2/ N. Y., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XX, O., v konaní o zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Čadci, č.k. 4C/80/2013-35 zo dňa 18. 6. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Čadci zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zníženia výživného voči odporcom.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 78 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 10P/63/2012-17 zo dňa 28. 9. 2012) nedošlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom. Navrhovateľ je i v súčasnej dobe nezamestnaný, pričom pôvodný pracovný pomer rozviazal dohodou bez vážneho dôvodu, čo bolo predmetom skúmania i v predchádzajúcom konaní.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, navrhovateľ. Žiadal rozsudok prvostupňového súdu zmeniť, jeho návrhu na zníženie výživného vyhovieť dôvodiac tým, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť doposiaľ určené výživné, nakoľko si nemôže nájsť zamestnanie ani pri vynaložení značného úsilia.

Odporcovia sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Zákonná úprava v ust. § 78 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom v prípade, ak medzi účastníkmi dôjde k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené

výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade odporcov) v dôsledku fyzického vyspievania, zvyšovania nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a pod., ale i na strane povinného v dôsledku rozšírenia, resp. zúženia okruhu vyživovacích osôb, zvýšenia, resp. odôvodneného poklesu jeho príjmu a pod..

Súd rozhodujúci o výživnom už nie je oprávnený v takomto prípade skúmať výšku pôvodne určeného výživného, lebo v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu už právoplatného rozhodnutia, ale prihliada len na zmenu pomerov, ktorá tu od posledného rozhodnutia nastala.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom pre odporcov. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Tak ako to napokon správne konštatuje i prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, od poslednej úpravy výživného nenastala na strane navrhovateľa žiadna zmena pomerov oproti predchádzajúcemu obdobiu. Už v čase predchádzajúceho rozhodnutia bol navrhovateľ nezamestnaný, pričom takúto situáciu si privodil sám rozviazaním pracovného pomeru u predchádzajúceho zamestnávateľa, a preto ani odvolací súd nemohol prihliadnuť na jeho námietky v tomto smere a rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporcom náhradu trov odvolacieho konania, i keď mali v odvolacom konaní úspech, lebo si žiadne trovy neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.